

เสียงเรียกของเวลา (The Call of Time) คือการกลายเป็นผู้ประทาน

วันนี้ ผู้ประทานโชคที่สูงส่งที่สุด ผู้ประทานทุกพลัง บัพดาตากำลังเฝ้าดูลูกๆ ของท่านที่กำลังฟังท่านในมธุบัน ในดินแดนนี้และในต่างแดน ไม่ว่าลูกทุกคนจะนั่งอยู่ที่ใดก็ตาม ลูกทุกคนก็อยู่เบื้องหน้าบัพดาตาด้วยหัวใจของตัวเอง ดังนั้นบัพดาตาจึงมีความสุขที่ได้พบลูกๆ ทั้งหมดในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนก็มีความสุขเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกๆ มีความสุข บัพดาตาก็มีความสุขเช่นกัน ความสุขของหัวใจที่สม่ำเสมอจะจัดความทุกข์ของทั้งโลกได้ ความสุขในหัวใจของลูกจะทำให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสพอ เพราะท่านเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอของดวงวิญญาณทั้งหมด และลูกๆ ทุกคนก็เป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของท่าน ลูกทุกคนเป็นมิตรร่วมทางใช่ไหม? ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่อและลูกเปลี่ยนความทุกข์ของโลกและช่องแหวะอยู่ในการทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นหนทางที่จะทำให้ลูกอยู่อย่างมีความสุข ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ ลูกไม่ใช่ผู้รับใช้เพียงแค่อื่นๆ หรือหิวหรือหิวหิว ลูกคือมิตรร่วมทางของพระเจ้าที่เล่นบทบาทของลูกบนเวทีของงานรับใช้ในทุกวันๆ เช่นเดียวกับที่การจดจำระลึกถึงของลูกมีความสม่ำเสมอฉันใด การรับใช้ของลูกก็มีความสม่ำเสมอเช่นกัน ลูกรู้สึกว่าเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอหรือไม่? หรือลูกเป็นผู้รับใช้ที่รับใช้เพียงแปดชั่วโมงหรือสิบชั่วโมงเท่านั้น? ชาติเกิดของบราห์มินนี้เป็นไปสำหรับการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ มีอะไรอีกไหมที่ลูกต้องทำ? นี่คือทั้งหมดที่ลูกต้องทำ ในทุกวันๆ และทุกลมหายใจ การจดจำระลึกถึงและการรับใช้จำเป็นต้องเกิดขึ้นพร้อมกัน หรือว่าเวลาสำหรับการทำงานรับใช้นั้นแยกจากเวลาของการจดจำระลึกถึง? มันไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? ลูกมีความสมดุที่ดีหรือไม่? หากลูกกำลังทำงานรับใช้ 100 เปอร์เซ็นต์ ลูกมีการจดจำระลึกถึง 100 เปอร์เซ็นต์ด้วยหรือไม่? มีความสมดุระหว่างทั้งสองหรือไม่? มีความแตกต่างใช่หรือไม่? คำรมาโยคีหมายถึงผู้ที่กระทำในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ให้มีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ให้มีความสมดุเท่าเทียมกัน อย่าปล่อยให้การจดจำระลึกถึงของลูกบางครั้งยิ่งใหญ่กว่างานรับใช้ที่ลูกทำ หรือบางครั้งงานรับใช้ของลูกยิ่งใหญ่กว่าการจดจำระลึกถึงของลูก ในขณะที่ดวงวิญญาณและร่างกายอยู่บนเวทีนี้ ทั้งสองก็อยู่ด้วยกัน พวกเขาสามารถแยกออกจากกันได้หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ให้การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อยู่ในรูปที่รวมกัน การจดจำระลึกถึงหมายถึงการตัดเทียบกับพ่อ ให้มีการจดจำระลึกถึงความเคารพตนเองของลูกด้วย เมื่อลูกจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะจดจำความเคารพตนเองของลูกโดยอัตโนมัติ หากลูกไม่มีความเคารพตนเอง ลูกจะไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลังได้

การเคารพตนเองหมายถึงการตัดเทียบกับพ่อ การเคารพตนเองอย่างสมบูรณ์คือการตัดเทียบกับพ่อ ลูกที่มีการจดจำระลึกถึงเช่นนี้จะเป็นผู้ประทานอยู่เสมอ พวกเขาจะไม่ใช้ผู้ที่รับ พวกเขาจะเป็นผู้ประทาน เทวดา (เทพ) วันนี้บัพดาตากำลังตรวจสอบสภาพของลูกๆ ทุกคนเพื่อดูว่าลูกเป็นผู้ประทานได้มากขนาดไหน พ่อไม่เคยคิดจะรับอะไรเลย ท่านคิดที่จะให้อยู่ตลอดเวลา แม้ว่าท่านจะขอให้ลูกมอบสิ่งต่างๆ ที่ลูกมีอยู่ก็ตาม ท่านก็จะให้ทุกอย่างที่ใหม่เพื่อเป็นการตอบแทนแก่ลูก การรับหมายถึงการให้แก่พ่อ ดังนั้น ณ ปัจจุบันบัพดาตาชอบหัวข้อหนึ่งของลูกๆ มาก หัวข้อไหน? หัวข้อที่ลูกต่างชาติเลือก หัวข้อไหน? "เสียงเรียกของเวลา" (The Call of Time)

บัพดาตาก็เห็นเช่นกันว่าเสียงเรียกของเวลานั้นเป็นอย่างไรสำหรับลูกๆ ในปัจจุบัน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าเสียงเรียกของเวลาจะเป็นเช่นไรในปัจจุบัน คิดเกี่ยวกับตัวเอง ลูกเคยให้คำบรรยายสำหรับงานรับใช้แล้วยังคงทำเช่นนั้นอยู่ใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ให้ถามตนเองเกี่ยวกับตนเองว่า อะไรคือเสียงเรียกของเวลาสำหรับตัวฉันเองในปัจจุบัน? มันคืออะไร? เสียงเรียกของเวลาในปัจจุบันคืออะไร? บัพดาตาเห็นว่าตามเวลาในปัจจุบัน ลูกๆ ทุกคนต้องเพิ่มความตระหนักรู้ของการเป็นผู้ประทาน ความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานในแง่ของความก้าวหน้าในตนเองและในแง่ของการมีความรักต่อทุกคนปรากฏอยู่ในตัวลูกอย่างเห็นได้ชัดหรือไม่? ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นใครก็ตามหรือว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไรลูกก็ต้องประทานให้ผู้ประทานจะมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ ไม่ใช่ทัศนคติที่มีขีดจำกัด ผู้ประทานก็จะเต็มเปี่ยมและเอื้อล้นอยู่เสมอ ผู้ประทานจะเป็นนายแห่งการให้อภัยอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ ชั้นสการ์ที่มีขีดจำกัดของลูกหรือชั้นสการ์ของผู้อื่นจึงไม่เกิดขึ้น แต่จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน “ฉันต้องให้ ไม่ว่าคนอื่นจะให้หรือไม่ก็ตาม ฉันก็ต้องเป็นผู้ประทาน” ลูกต้องช่วยเหลือดวงวิญญาณใดก็ตามที่อาจตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ แล้วชั้นสการ์ที่มีขีดจำกัดของใครก็ตามจะไม่มีอิทธิพลต่อลูก ไม่ว่าใครจะให้ความเคารพต่อลูกหรือไม่ ลูกต้องให้ความเคารพ ความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานเวลานี้ต้องปรากฏ

ออกมา อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกมีความรู้สึกนี้อยู่ในใจ แต่... อย่าให้มี "แต่" "มันต้องทำเช่นนั้น" หากกิจกรรมหรือคำพูดของใครบางคนไม่ถูกใจ ลูกก็อย่ารับมัน ลูกจะรับสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่? สำหรับจิตใจของลูกที่จะซึมซับสิ่งนั้นหมายถึงการรับสิ่งนั้น อย่าให้มันได้แตะหัวใจของลูกด้วยซ้ำ อย่าให้เรื่องนั้นเข้ามาแม้กระทั่งในหัวใจของลูก ในเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีเนื่องจากสิ่งนั้นมันไม่ดี ก็อย่าได้รับสิ่งนั้นด้วยหัวใจหรือหัวใจของลูก อย่าซึมซับสิ่งนั้น แต่จงเป็นผู้ประทานและมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์แทน อย่ารับเอาสิ่งที่ไม่ดีเข้ามา ถ้าตามเวลาในตอนนั้น หัวและหัวใจของลูกไม่ว่าง ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอได้ เมื่อหัวและหัวใจของลูกยุ่งอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งพวกเขาจะทำงานรับใช้อะไร? มันก็จะเหมือนกับในโลกภายนอกที่เมื่อลูกทำงานเป็นเวลาแปดชั่วโมงหรือสิบชั่วโมง แล้วลูกก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ทำงานรับใช้เป็นเวลาแปดชั่วโมงหรือหกชั่วโมง ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอได้ ลูกสามารถทำงานรับใช้ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก นั่นคือ ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์ เป็นผู้ประทาน ผู้รับใช้ ในทุกวินาที โดยการรักษาหัวใจของลูกให้ว่าง ลูกจะสามารถเป็นมิตรร่วมทางของพ่อในการทำงานรับใช้ได้ โดยการรักษาหัวใจให้สะอาดอยู่เสมอ ลูกสามารถเป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอของพ่อในการทำงานรับใช้ได้ สัญญาที่ลูกทุกคนได้ทำไว้คืออะไร? ลูกสัญญาว่าจะอยู่กับพ่อและกลับไปกับพ่อ นั่นคือคำสัญญาของลูกใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าบาบาจะล่วงหน้าไปก่อนแล้วลูกจะตามไป มันไม่ใช่อย่างนั้น ลูกสัญญาว่าจะอยู่ด้วยกันใช่ไหม? พ่ออยู่โดยไม่ได้ทำงานรับใช้หรือไม่? ท่านไม่อยู่โดยไม่มี ความทรงจำระลึกถึงด้วยซ้ำ ลูกอยู่ในความทรงจำระลึกถึงมากเท่ากับบาบาแต่ด้วยความพยายาม ลูกก็มีความทรงจำระลึกถึงนั้นเช่นกัน แต่ด้วยความพยายามและความใส่ใจ มีอะไรอีกสำหรับพ่อไหม? มีเพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นสำหรับดวงวิญญาณสูงสุด แน่หนอนว่าทุกดวงวิญญาณนั้นตามลำดับกันไป พ่อไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากปราศจากความทรงจำระลึกถึงของลูกๆ พ่อจะอยู่โดยไม่จดจำระลึกถึงลูกๆ ได้ไหม? ลูกจะอยู่โดยไม่จดจำระลึกถึงบาบาได้ไหม? บางครั้งลูกก็กลับมาชุกชน

ดังนั้นลูกได้ยินอะไร? เสียงเรียกของเวลาคือ "จงเป็นผู้ประทาน" มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกคือ: "โอ้ เทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของเรา!" ลูกคือเทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษใช่ไหม? ไม่รูปใดก็รูปหนึ่ง ลูกคือเทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นตอนนี้เสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมดคือ: "โอ้ เทพเจ้าผู้เป็นที่รัก เทพเจ้าและเทพธิดาทั้งหลาย จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง!" ลูกได้ยินเสียงเรียกนี้ไหม? พันดาว่าสลูกได้ยินเสียงเรียกนี้ไหม? เมื่อได้ยินเสียงนี้แล้วลูกทำอะไรอยู่? ในเมื่อลูกสามารถได้ยินสิ่งนั้น ลูกกำลังให้ความรอดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์บ้างไหม หรือลูกยังคงคิดว่า "ใช่ เราจะทำเช่นนั้น" ลูกได้ยินเสียงเรียกไหม? ลูกบอกผู้คนเกี่ยวกับเสียงเรียกของเวลา แต่ลูกเพียงแค่งฟังเสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้น ลูกซึ่งเป็นเทพพิเศษผู้เป็นที่รักยิ่ง จงปล่อยให้รูปการเป็นผู้ประทานของลูกปรากฏออกมา เวลาที่ลูกต้องประทาน อย่าให้ดวงวิญญาณใดถูกลิดรอนสิทธิ์ มิฉะนั้น ลูกจะได้รับพวงมาลัยของการพรำบ่น แน่หนอนว่าผู้คนจะพรำบ่นใช่ไหม? แล้วลูกละจะเป็นเทพพิเศษที่จะสวมพวงมาลัยแห่งการพรำบ่นหรือเป็นเทพที่จะสวมพวงมาลัยดอกไม้ม? ลูกเป็นเทพไหนเป็นพิเศษ? ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาใช่ไหม? อย่าคิดว่าลูกมาที่หลังและมีเพียงซีเนียร์หรือผู้อาวุโสเท่านั้นที่จะเป็นผู้ประทาน และเป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะเป็นเช่นนั้น ไม่เลย ทุกคนต้องกลายเป็นผู้ประทาน

ผู้ที่มาครบครั้งแรก ยกมือขึ้น! อัจจะ ผู้ที่มาที่นี้เป็นครั้งแรก ลูกสามารถเป็นผู้ประทานได้หรือไม่หรือลูกจะเป็นเช่นนั้นในปีที่สองหรือสาม? ผู้ที่ทำตามความรู้นี้มาหนึ่งปีสามารถเป็นผู้ประทานได้หรือไม่? (ฮาจิ) ลูกฉลาดมาก บัพดาดายินดีเสมอที่ได้เห็นความกล้าหาญของลูก ไม่ว่าลูกจะอายุหนึ่งปีหรือหนึ่งเดือนก็ตาม บัพดาดาารู้ดีว่าไม่ว่าลูกจะอายุหนึ่งปีหรือหกเดือน ลูกก็ยังคงเรียกตัวเองว่าบราห์มา กุมารหรือกุมารีในเวลาเพียงหนึ่งเดือน ดังนั้น การเป็นบราห์มา กุมารหรือกุมารี หมายถึง การประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อบราห์มา เมื่อลูกยอมรับบราห์มาว่าเป็นพ่อของลูก ลูกก็กลายเป็นกุมารหรือกุมารี ดังนั้นลูก บราห์มา กุมาร และ กุมารี จึงประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อชื่อว่าและพ่อบราห์มา หรือว่าผู้ที่มีอายุเพียงหนึ่งเดือนจะไม่ได้รับมรดก? ผู้ที่มีอายุหนึ่งเดือนจะได้รับมรดกหรือไม่? ในเมื่อลูกได้รับมรดกของลูกแล้ว ลูกก็จะเป็นผู้ประทานที่มอบมรดกนั้นให้กับผู้อื่นใช่ไหม? สิ่งใดที่ลูกได้รับมา ลูกก็ควรเริ่มให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่นใช่ไหม?

หากลูกได้สานสัมพันธ์กับพ่อและพิจารณาว่าท่านเป็นพ่อของลูก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้แม้กระทั่งภายในวันเดียว บางคนคิดว่า "นี่เป็นสิ่งที่ดี มีพลังบางอย่าง มันเข้าใจ แต่แค่นี้ยังไม่พอ" เป็นลูกที่มีสิทธิ์ได้รับมรดก ไม่ใช่เพียงแค่ผู้ที่เข้าใจและสังเกตการณ์เท่านั้น หากลูกยอมรับบาบาเป็นพ่อของลูกด้วยหัวใจของลูก ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้ภายในวันเดียว ลูกทุกคนเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกทุกคนคือบราห์มา กุมาร และกุมารีใช่ไหม? หรือลูกยัง

คงที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นอยู่? ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นแล้วหรือลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นสิ่งนั้น? มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงลูกได้ไหม? เป็นไปได้ไหมว่า แทนที่จะเป็นบราห์มา กุมาร และกุมารี ลูกกลับกลายเป็นแค่กุมารและกุมารีแทน? มีคุณประโยชน์มากมายในการกลายเป็นกุมารและกุมารี มีคุณประโยชน์ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียว แต่มีคุณประโยชน์ในหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกใช้ความพยายามเป็นเวลาค้างชาติเกิดหรือหนึ่งในสี่ของชาติเกิด และรางวัลที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปสำหรับหลาย ๆ ชาติเกิด ไม่มีอะไรนอกจากคุณประโยชน์

ตามเวลาปัจจุบัน บัพดาตากำลังตั้งความสนใจของลูกไปที่สิ่งหนึ่งเป็นพิเศษ เพราะท่านเห็นผลลัพธ์ของลูกๆ อยู่ตลอดเวลา ในผลลัพธ์ของลูก บาบาเห็นว่าลูกมีความกล้าหาญที่ดีมาก ลูกมีเป้าหมายที่ดีมากด้วย อย่างไรก็ตาม ตามเป้าหมายของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ยังมีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติ เป้าหมายของลูกทุกคนคือการประกาศสิทธิ์ในอันใดอันหนึ่ง ถ้าบัพดาตากถามใครว่าเป้าหมายของลูกคือการได้รับโชคในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ หรือเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ ลูกทุกคนจะยกมือขึ้นเพื่อที่จะเป็นสิ่งใด? ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ มีใครต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์บ้างไหม? ไม่มีใคร (มีคนหนึ่งยกมือขึ้น) ก็ดี ไม่เช่นนั้นที่นั่นก็จะว่างเปล่า ดังนั้นลูกทุกคนจึงมีจุดมุ่งหมายที่ดีมาก มันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องให้ความใส่ใจเพื่อให้คุณสมบัติของลูกเป็นไปตามเป้าหมายของลูก เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับสิ่งนี้ในวันนี้ และนั่นก็คือบางครั้งลูกก็กลายเป็นผู้ที่เพียงแค่ว่า "สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น คนนี้ควรทำสิ่งนี้ คนนี้ควรช่วยเหลือ มันจะเปลี่ยนถ้าอีกคนเปลี่ยน ฉันคงจะโอเค หากสถานการณ์นี้โอเค" นี่หมายถึงการเป็นคนที่เพียงแค่ว่า ไม่ใช่การเป็นผู้ให้ ไม่ว่าใครจะให้บางสิ่งบางอย่างแก่ลูกหรือไม่ก็ตาม พ่อก็ให้ลูกทุกอย่างแล้ว พ่อให้บางคนมากขึ้นอีกนิดและให้อีกคนน้อยไปหรือไม่? มีคอร์ส(หลักสูตร)เดียวสำหรับทุกคน ไม่ว่าลูกจะอายุ 60 ปีในความรู้หรือเพียงแค่เดือนเดียว ลูกทุกคนก็มีคอร์สเดียวกัน หรือคอร์สสำหรับผู้ที่มีอายุ 60 ปีในความรู้แตกต่างจากคอร์สสำหรับผู้ที่อยู่ในความรู้เพียงเดือนเดียวหรือไม่? พวกเขามีคอร์สเดียวกับที่ลูกมีในวันนี้ ความรู้เหมือนกัน ความรักที่ลูกได้รับก็เหมือนกัน และพลังทั้งหมดที่ลูกได้รับก็เหมือนกัน ทุกอย่างเหมือนกัน ไม่ใช่บาบาได้ให้สืบทอดพลังกับคนหนึ่ง และแปดพลังให้กับอีกคนหนึ่ง ลูกทุกคนได้รับมรดกเดียวกัน ในเมื่อพ่อได้ทำให้ลูกทุกคนเต็มเปี่ยมและเปี่ยมล้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นผู้ประทาน ไม่ใช่ผู้ที่ยังคงรับอยู่ ลูกต้องให้ ไม่ว่าใครจะให้หรือไม่ก็ตาม ลูกต้องมีความปรารถนาที่จะให้ และไม่มีมีความปรารถนาที่จะรับ ยิ่งลูกเป็นผู้ให้ในฐานะเป็นผู้ประทานมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกให้ความเคารพใครสักคน นั่นหมายความว่าลูกเพิ่มความเคารพให้กับตนเอง การให้นั้นไม่ใช่การให้ แต่เป็นการให้ที่หมายถึงการรับ อย่ารับแต่จงให้แทนแล้วสิ่งนี้จะเหมือนกับกรับ ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าเสียงเรียกของเวลาคืออะไร? กลายเป็นผู้ประทาน เพียงแค่จดจำคำเดียว "ผู้ประทาน" ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จำไว้เพียงคำเดียวว่า "ผู้ประทาน" จงไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาทั้งหมด อย่าปรารถนาที่จะรับสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะในทางที่ละเอียดอ่อนหรือทางกายภาพ ผู้ประทาน หมายถึง ผู้ไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ผู้ที่เต็มเปี่ยม ลูกจะไม่รู้สึกได้ว่าตัวเองขาดสิ่งใดที่ลูกปรารถนาจะได้รับ ลูกจะเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด แล้วเป้าหมายของลูกคืออะไร? คือการกลับมาเต็มเปี่ยมใช่ไหม? หรือลูกมีความสุขกับสิ่งที่ลูกได้รับ? การกลับมาเต็มเปี่ยมคือการกลับมาสมบูรณ์พร้อม

วันนี้ผู้ที่มาจากต่างประเทศได้รับโอกาส นี่เป็นสิ่งที่ดี ผู้มาจากต่างประเทศได้รับโอกาสแรก ดังนั้นลูกจึงเป็นคนพิเศษและเป็นที่รัก คนอื่นๆ (จากบารัต) ได้รับการสั่งห้ามไม่ให้มา และทุกคนที่มาจากต่างประเทศได้รับการเชิญ บัพดาตากดจาลูกทุกคน แต่ท่านยังคงมีความสุขที่ได้เห็นความกล้าหาญของลูกดั่งเบิ้ลพอเรนเนอร์ทั้งหมด ในปัจจุบันลูกไม่มีความวุ่นวายมากนัก ตอนนี้มีความแตกต่าง ในตอนแรกลูกเคยมีคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมอินเดียและวัฒนธรรมต่างประเทศ ตอนนี้ลูกทุกคนเข้าใจทุกอย่างชัดเจนมากแล้ว ตอนนี้ลูกเป็นของวัฒนธรรมบราห์มิน ไม่ใช่ทั้งวัฒนธรรมอินเดียหรือวัฒนธรรมต่างประเทศ! ตอนนี้เป็นวัฒนธรรมบราห์มินแล้ว! วัฒนธรรมอินเดียอาจสร้างความซับซ้อนเล็กน้อย แต่วัฒนธรรมบราห์มินนั้นง่ายดาย วัฒนธรรมบราห์มินคือการรักษาความเคารพตนเองและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง นี่คือการวัฒนธรรมบราห์มิน ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกไม่มีคำถามใดๆ เกี่ยวกับวิธีการรับวัฒนธรรมอินเดียมาใช้อีกต่อไปใช่ไหม หรือว่ามันเป็นเรื่องยาก? มันกลายเป็นเรื่องง่ายใช่ไหม? มันง่ายไหม? ระวังด้วยว่าเมื่อลูกกลับถึงบ้านอย่าบอกว่ามันยากเล็กน้อย อย่าเขียนสิ่งนี้เมื่อลูกกลับบ้าน อย่าเขียนว่าลูกบอกว่ามันง่าย แต่จริงๆ แล้วยากนิดหน่อย มันง่ายไหม? หรือมันยากนิดหน่อย? มันไม่ใช่เรื่องยากเลย มันง่ายมากๆ ลูกรู้สึกขบขันเพราะเกมทั้งหมดของลูกจบลงแล้ว ตอนนี้ลูกแข็งแกร่งขึ้นมากแล้ว เกมในวัยเด็กของลูกทั้งหมดจบลงแล้ว เวลานี้ลูกทุกคนมีประสบการณ์แล้ว บัพดาดาเห็นว่ายิ่งคนเก่าแก่แข็งแกร่งขึ้นมากเท่าไร คนใหม่ก็จะยิ่งแข็งแกร่งขึ้นมากเท่านั้น เป็นการดีที่ลูกทำให้แต่ละคนก้าวไปข้างหน้า ลูก

เพียรพยายามได้ดีมาก ลูกคงไม่ไปยุ่งกับดาดีอีกต่อไปแล้วใช่ไหม? ตอนนี้ลูกนำเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆไปหาดาดีหรือไม่? สิ่งเหล่านี้ได้ลดลงแล้ว มีความแตกต่างใช่ไหม? (ถึงดาดีจางก็) ตอนนี้ลูกไม่ควรป่วย! ลูกป่วยเพราะเรื่องราวและเหตุการณ์ทั้งหมด และตอนนี้สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดก็จบลงแล้ว ลูกเก่ง ลูกทุกคนมีคุณธรรมพิเศษที่ดีที่สุด ความสะอาดของจิตใจของลูกนั้นดีมาก ลูกไม่ได้เก็บอะไรไว้ข้างใน ลูกจัดมันทั้งหมดออกไป ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ลูกพูดอย่างซื่อสัตย์อย่างตรงไปตรงมาว่า: "มันไม่ใช่แบบนี้ มันเป็นอย่างนี้" ลูกบอกทุกสิ่งตามที่มันเป็นอยู่ คุณสมบัติพิเศษนี้เป็นสิ่งที่ดี ด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดว่า ท่านพอใจกับหัวใจที่จริงแท้และสะอาด ถ้าใช่แล้วก็คือใช่ และถ้าไม่ใช่ก็คือไม่ใช่! ลูกจะไม่พิจารณาสิ่งอื่นใด ลูกไม่ก้าวไปภายใต้การบีบบังคับ ถ้าลูกเดินตามหนทางก็เดินตามหนทางนั้นโดยสมบูรณ์ ถ้าไม่แล้วก็ไม่เลย อัจจะ

บัพดาดาความรักและความทรงจำระลึกถึงของลูกๆทุกคนที่ส่งมาทางจดหมายหรือผ่านทางอื่นๆ บัพดาดากำลังให้พรของการเป็นผู้ประทานแก่ลูกๆทุกคนเพื่อเป็นการตอบแทน อัจจะ ลูกสามารถโบยบินในหนึ่งวินาทีได้ไหม? ปีกของลูกทรงพลังใช่ไหม? หน้าที่ที่ลูกพูดว่า "بابا" ลูกก็โบยบิน (باباฝึกฝน)

ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่มีความรู้สึกที่สูงส่งของการเป็นผู้ประทานเช่นเดียวกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่ซ่อนแหวะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ถึงมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของพระเจ้าทุกคนที่ทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของพวกเขาเท่าเทียมกัน ถึงผู้ที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอที่ทัดเทียมและใกล้ชิดกับพ่อและผู้ที่เป็นดวงดาวของดวงตาของบัพดาดา ถึงดวงวิญญาณที่มีความเมตตาที่มีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกอย่างสม่ำเสมอ ถึงจ้าวมหาสมุทรแห่งการให้อภัยที่นั้งอยู่ห่างไกลจากบัพดาดาหรือนั่งอยู่ด้านล่างในมณูบัน (Meditation Hall, History Hall) และถึงลูกทุกคนที่อยู่เบื้องหน้าบัพดาดา ด้วยความรัก, ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจที่มีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ในผู้เดียวและหลอมรวมผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจไว้ในหัวใจของลูก
สมองเป็นสถานที่เก็บสติปัญญา แต่หัวใจคือสถานที่สำหรับผู้เป็นที่รัก คู่รักบางคนใช้หัวของพวกเขาเป็นอย่างมาก แต่บัพดาดาพอใจกับผู้มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ดังนั้นจึงเป็นหัวใจและผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจที่รู้ถึงประสบการณ์ของหัวใจ ผู้ที่รับใช้และมีการจดจำระลึกถึงด้วยหัวใจต้องทำงานหนักน้อยลงและสัมผัสกับความพอใจมากขึ้น ผู้ที่ทำงานด้วยหัวใจจะร้องเพลงของความพอใจอยู่เสมอ พวกเขามีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียวตามเวลา

คติพจน์: ในเวลาอมฤต นั่งด้วยสติปัญญาที่กระจางชัด และลูกจะได้สัมผัสกับวิธีการใหม่ๆของการทำงานรับใช้

*** โอม ซานติ ***